

[Undervisningsministeren]

Som svar på en puljeansøgning fik Københavns Universitet i april 1986 bevilget kr. 175.000 til udarbejdelse af en redegørelse for planerne om en uddannelse i humanistisk teknologi. Det blev samtidig tilkendegivet universitetet, at direktoratet ville foranledige en høring af aftagerrepræsentanter og de faglige landsudvalg, når forslaget forelå. Det blev endvidere tilkendegivet, at uddannelsen ville kunne rummes inden for humanistiske kendetegnelsernes rammer.

Universitetets forslag af 1. september 1986 har været udsendt til høring, og initiativtagerne til uddannelsesforslaget har selv foranstaltet en spørgeskemaundersøgelse hos en lang række potentielle aftagere.

På baggrund af den foretagne høring finder jeg, at der er grundlag for at støtte etableringen af et uddannelsesforslag som det, der nu foreligger.

Da det er min vurdering, at de naturvidenskabelige elementer i uddannelsen er beskudne, forudsætter vi, at uddannelsen tilrettelægges som en humanistisk uddannelse, og at der gives plads inden for optagelsesrammen for de humanistiske uddannelser.

Det er samtidig en forudsætning, at ministeriets støtte må bakkes op af universitetet.

Jeg er blevet orienteret om, at Direktoratet for de Videregående Uddannelser ved et brev af 10. februar 1987 har fået en tilkendegivelse fra Københavns Universitet om, at det humanistiske fakultet ikke kan acceptere, at Hum-Tek-uddannelsen skal indebære en reduktion af optaget til humaniora. Fakultetet henviser til, at Hum-Tek-uddannelsen er planlagt og skal gennemføres som en tværfakultær uddannelse.

Der synes således at være forskellig opfattelse af uddannelsens fakultetsmæssige placering på Københavns Universitet. Før dette spørgsmål er afklaret, kan der ikke tages stilling til, hvornår uddannelsen kan etableres, men jeg er fortsat indstillet på at yde etableringsstøtte.

Spm. nr. S 709

Til udenrigsministeren (17/2 87) af:

Ole Espersen (S):

»Kan udenrigsministeren oplyse, hvilke regler der i Vesttyskland gælder for tysk ind-

registrerede skibes våbentransporter til krigsførende lande?«

Begrundelse

I forbindelse med en dansk reders brug af et tysk indregistreret skib til transport af våben fra Portugal til et krigsførende land har det været oplyst, at en sådan transport er i strid med den tyske lovgivning, såfremt særlig tilladelse ikke foreligger.

Det vil være interessant at få oplyst, om sådanne transportere, selv om de foregår fra tredjelande, er underkastet et krav om forudgående godkendelse, samt hvilke kriterier der gælder for meddelelse af sådanne godkendelser.

Det vil også være af interesse at vide, om Udenrigsministeriet – såfremt disse transportere er ulovlige med tyske skibe – er bekendt hermed, da man i forbindelse med et spørgsmål til justitsministeren oplyste, at det ikke er muligt at foretage effektive eller adækvate indgreb imod sådanne transportere.

Svar (10/3 87):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Tyske skibes sejlads med »krigsvåben« er reguleret ved våbenkontrolloven af 20. april 1961 (med senere ændringer). Lovens gennemførelse har sin baggrund i Forbundsrepublikkens forfatning af 1949, hvis artikel 26 omhandler »forbud mod forberedelse af angrebskrig«. De nærmere regler herom forudsås fastlagt ved lov, hvilket skete ved våbenkontrolloven af 1961.

Teksten til den tyske lov vil være til rådighed for retsudvalget i dets arbejde med opfølgning af Folketingets beslutning af 20. februar 1987 om forbud mod våbentransporter. De for spørgsmålets besvarelse centrale paragraffer er §§ 4 og 6, der kan resumeres som følger:

Ifølge lovens § 4, stk. 1, kræves tilladelse til transportere med krigsvåben uden for Forbundsrepublikkens område, dvs. mellem tredjelande, med skibe under tysk flag. Tilladelsen vil ifølge stk. 2 kunne meddeles generelt til bestemte områder.

Lovens § 6 omhandler kriterierne for opnåelse af tilladelse. Stk. 3 opregner de tilfælde, hvor tilladelse skal nægtes, hvilket bl.a. skal ske, når der er fare for, at våbnene skal